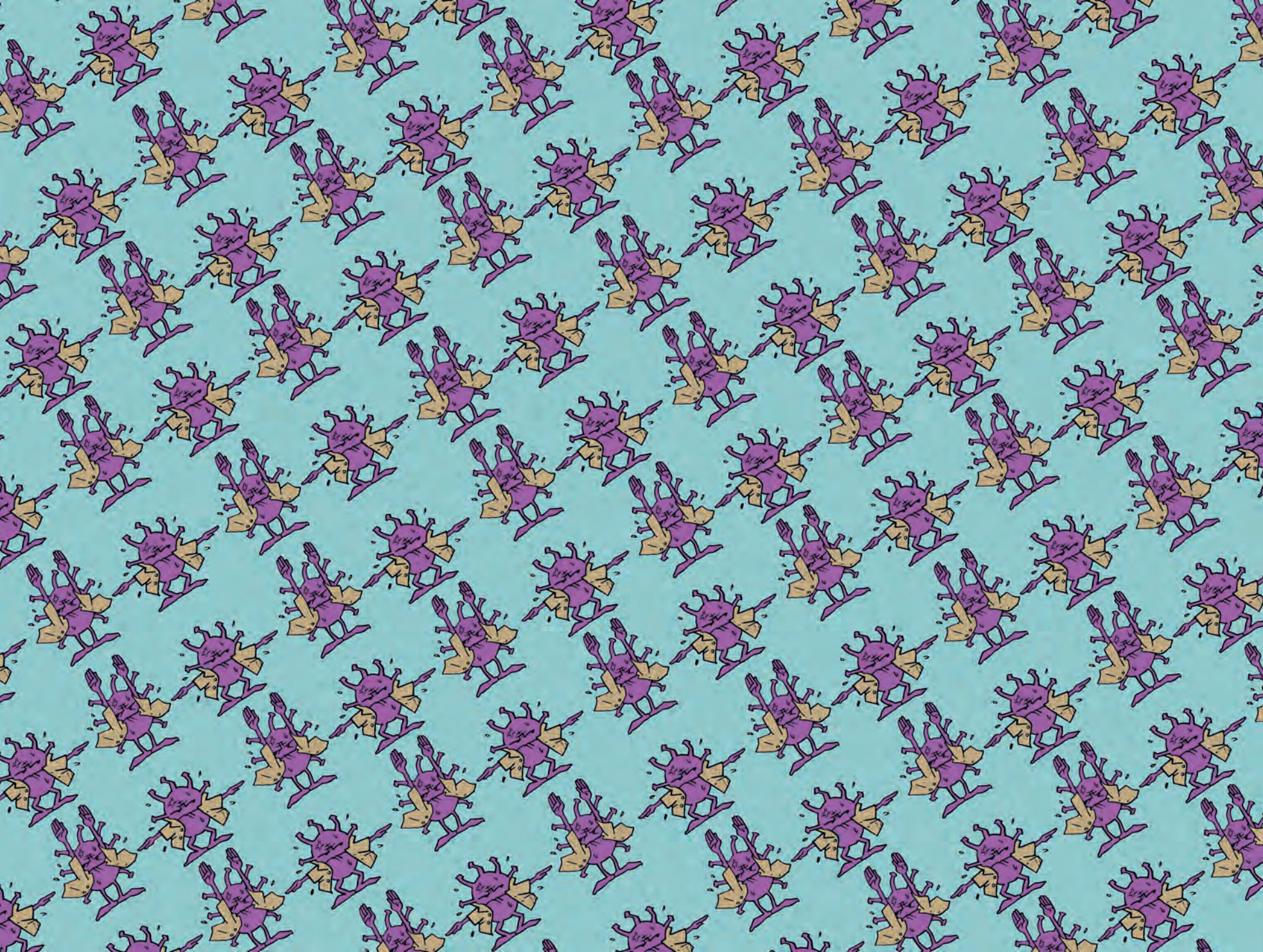
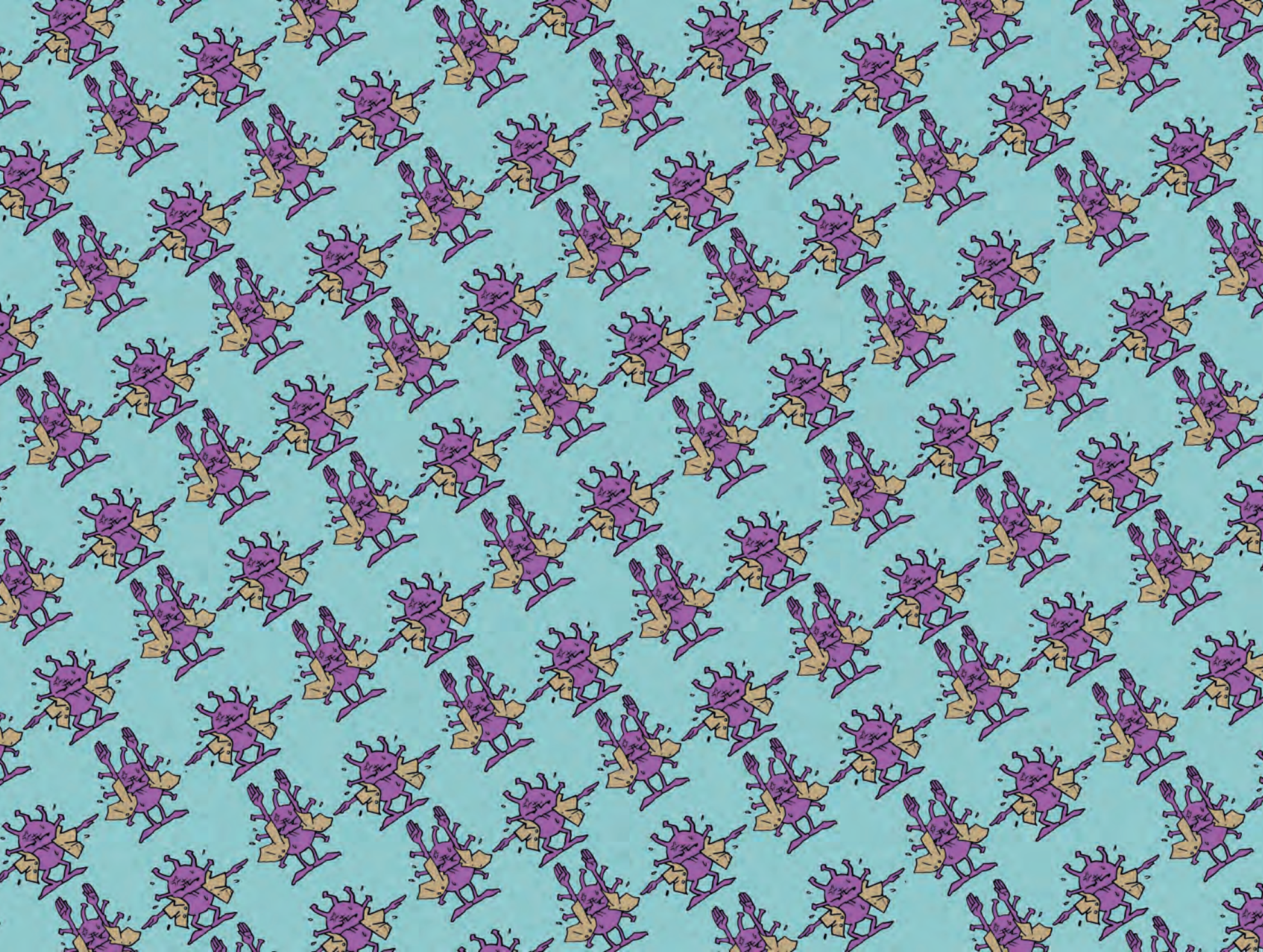

Dilek İnce

Korkut Öztekin

YUSYUVARLAK TOSTOPARLAK YAĞLI TOPÇUK

© 2020, Dokuz Eylül Üniversitesi
Alsancak, No: 144 35210, Cumhuriyet Blv, 35220 Konak

Bu kitap Dokuz Eylül Üniversitesi Onkoloji Enstitüsü ve Dokuz Eylül Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi'nin ortak çalışmasının ürünüdür.

Kitabın tüm dillerdeki hakları Dokuz Eylül Üniversitesine aittir.

METİN: Prof. Dr. Dilek İNCE
RESİMLEYEN: Doç. Dr. Mehmet Korkut ÖZTEKİN
EDİTÖR : Prof. Dr. H. Yakup ÖZTUNA
GRAFİK UYGULAMA: Selin Öztekin

Birinci Baskı: Mayıs 2020 (2000 adet)

BASKI VE CİLT: Dokuz Eylül Üniversitesi Matbaası
DEÜ Tınaztepe Kampüsü 35390 Buca - İzmir
Tel : 0(232) 301 93 00 - Fax : 0(232) 301 93 13

Tüm hakları saklıdır. Bu yayının hiçbir bölümü, telif hakkı sahibinin önceden yazılı izni olmaksızın tekrar üretilemez, bir erişim sisteminde tutulamaz, herhangi bir biçimde elektronik, mekanik, fotokopi, kayıt ya da diğer yollarla iletilemez.

*Covid 19 Pandemisiyle
mücadele eden ülkemizin
tüm güzel insanlarına...*

Dilek İnce

Korkut Öztekin

EVDE KALALIM SAĞLIĞIMIZI KORUYALIM

Merhaba sevgili çocuklar,
Biliyoruz, şu günlerde biraz canınız sıkılıyor; hep aynı şeyleri yapmak zorunda kalıyorsunuz. Bazılarınız evden dışarı çıkamıyor; bazılarınız da tedavi olmak için hastaneye maskelerle gitmek zorunda kalıyorsunuz. Üstelik okulunuzdan, öğretmenlerinizden ve arkadaşlarınızdan da bir süredir uzaktasınız. Doğal olarak bu durum sizleri biraz üzüyor. Ama unutmayın ki, bütün bunların bir sebebi var çünkü dışarıda ‘Koronavirüs’ isimli çok tehlikeli bir hastalık dolaşıyor. Gözle göremeyeceğiniz kadar küçük bu virüs, hem büyüklerinizin hem de sizlerin sağlığını tehdit ediyor. O yüzden aileniz veya sevdikleriniz, sizleri korumak ve sağlıklı kalmanız için ellerinden geleni yapıyorlar.

Şu anda okuduğunuz ‘Yusuvarlak Tostoparlak Yağlı Topçuk’ adlı kitap ise Ali ve Elif isimli iki sevimli kardeşin bu kötü virüsten nasıl korunduğunu ve neler yaptıklarını anlatıyor. Bu nedenle hikâyeyi dikkatle okumanızı ve burada anlatılanları uygulamak üzere hafınızda tutmanızı istiyoruz. Bugünler elbette geçecek, lütfen moralinizi bozmayın. Sadece biraz daha sabretmemiz gerekiyor. Ders çalışmaya, kitap okumaya, evde oyunlar oynamaya, eğlenmeye ve büyüklerinizle vakit geçirmeye zaman ayırmanızı tavsiye ediyoruz. Bu macerayı yazan Prof. Dr. Dilek İnce ile kardeşleri resmeden Doç. Dr. Mehmet Korkut Öztekin’e de teşekkür ediyoruz. Sizleri seviyor; sağlıklı günlerde tekrar buluşmayı diliyoruz.

Prof. Dr. Nükhet Hotar
REKTÖR

YAZAR

PROF. DR DİLEK İNCE

1973 yılında annesinin memleketinde doğmuştur. Öncelikle ailesine aşık iki kumru annesidir, eştir, kardeşidir, evlattır. Öğretmen çocuğudur. İlk 5 yaşını dağ köylerinde, sonrasını aynı zamanda annesinin memleketi olan küçük, sevimli bir ilçede geçirerek büyümüştür. Çocukluk ve gençliğinde kardeşiyle birlikte okula yürüyerek gidip gelmiş, suyu musluktan içmiş, yazın komşuların traktörüyle bağbozumuna, sonbaharda dedesiyle zeytin hasadına katılmış, hafta sonları dere kenarına ve ormanlara piknik yapmaya giderek, ağaç dallarında kurulan salıncakta sallanarak büyümüştür; ilkbaharda çimenlerde yuvarlanmış, papatya toplayıp taç yapmış, kargıdan uçurtma yapıp uçurtmuş; yazın bol bol denizde yüzmüş, balık ve yengeç yakalamış, midye toplamış, bisiklete binmiş, sokaklarda oyun oynamıştır. Kendisi ve kardeşi mandolin çalmayı babalarından öğrenmiştir. İlkokuldayken arkadaşlarıyla birlikte “Beyaz Melekler” adında bir müzik grubu kurmuştur. Hem çok oyun oynamış, hem çok ders çalışmıştır. Üniversite eğitimi için kardeşiyle birlikte Ankara’ya gitmiştir. Üniversite’den mezun olunca Çocuk Doktoru olmak için İzmir’e dönmüştür. Mikroskopla 17, bilgisayar, internet ve cep telefonuyla 27 yaşında tanışmıştır. 1999 yılından beri Dokuz Eylül Üniversitesi’nde çalışmaktadır; 2006 yılından beri Dokuz Eylül Üniversitesi Onkoloji Enstitüsü’nde ve Tıp Fakültesi’nde öğretim üyesi olarak görev yapmaktadır. Yetişmekte olan genç doktorların eğitimine katkı sağlamakta, bilimsel araştırmalara katkı sağlamakta ve kıyıya vurmuş küçük deniz yıldızlarını tekrar denize kavuşturmaya çalışmaktadır.

ÇİZER

DOÇ. DR. MEHMET KORKUT ÖZTEKİN

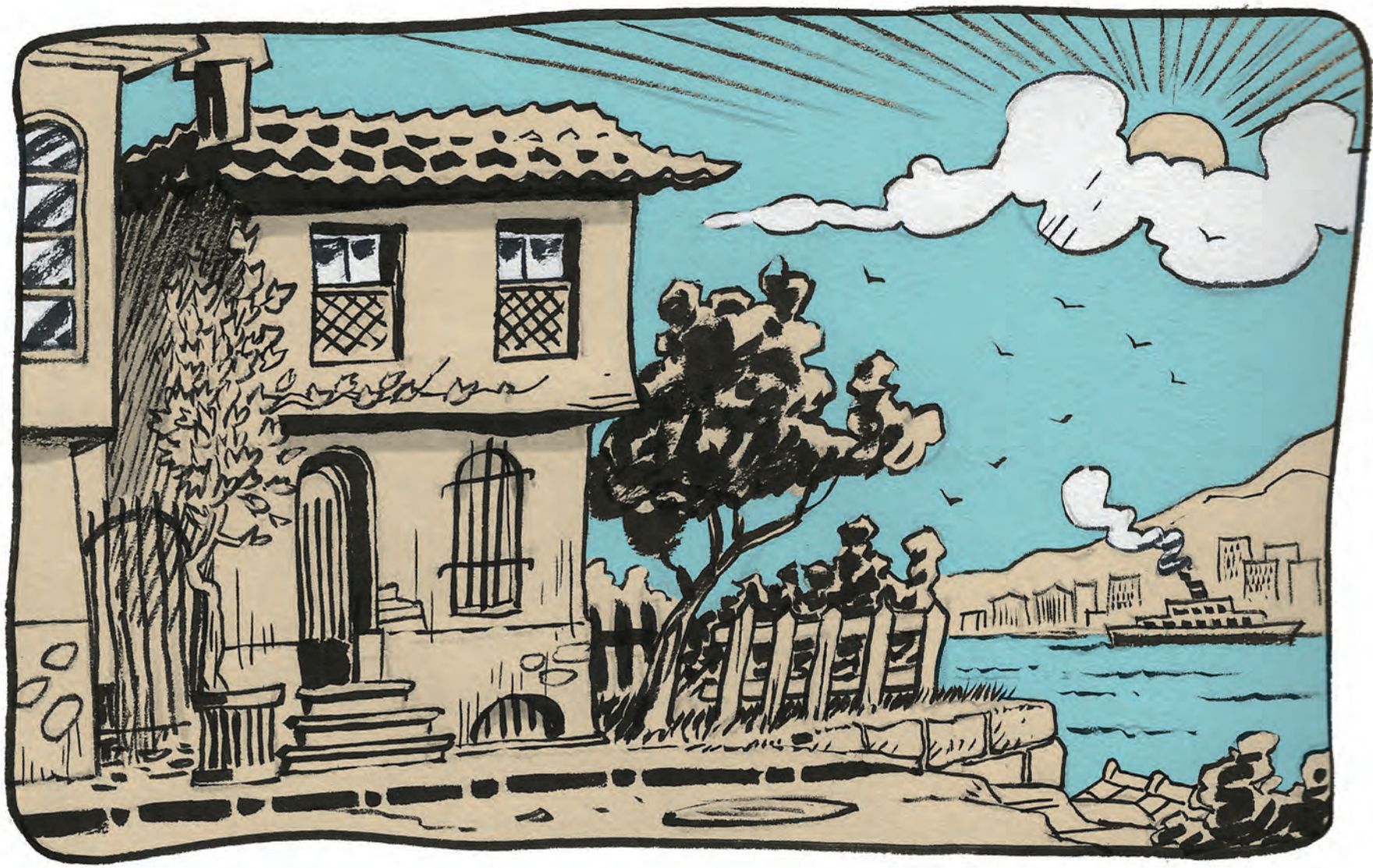

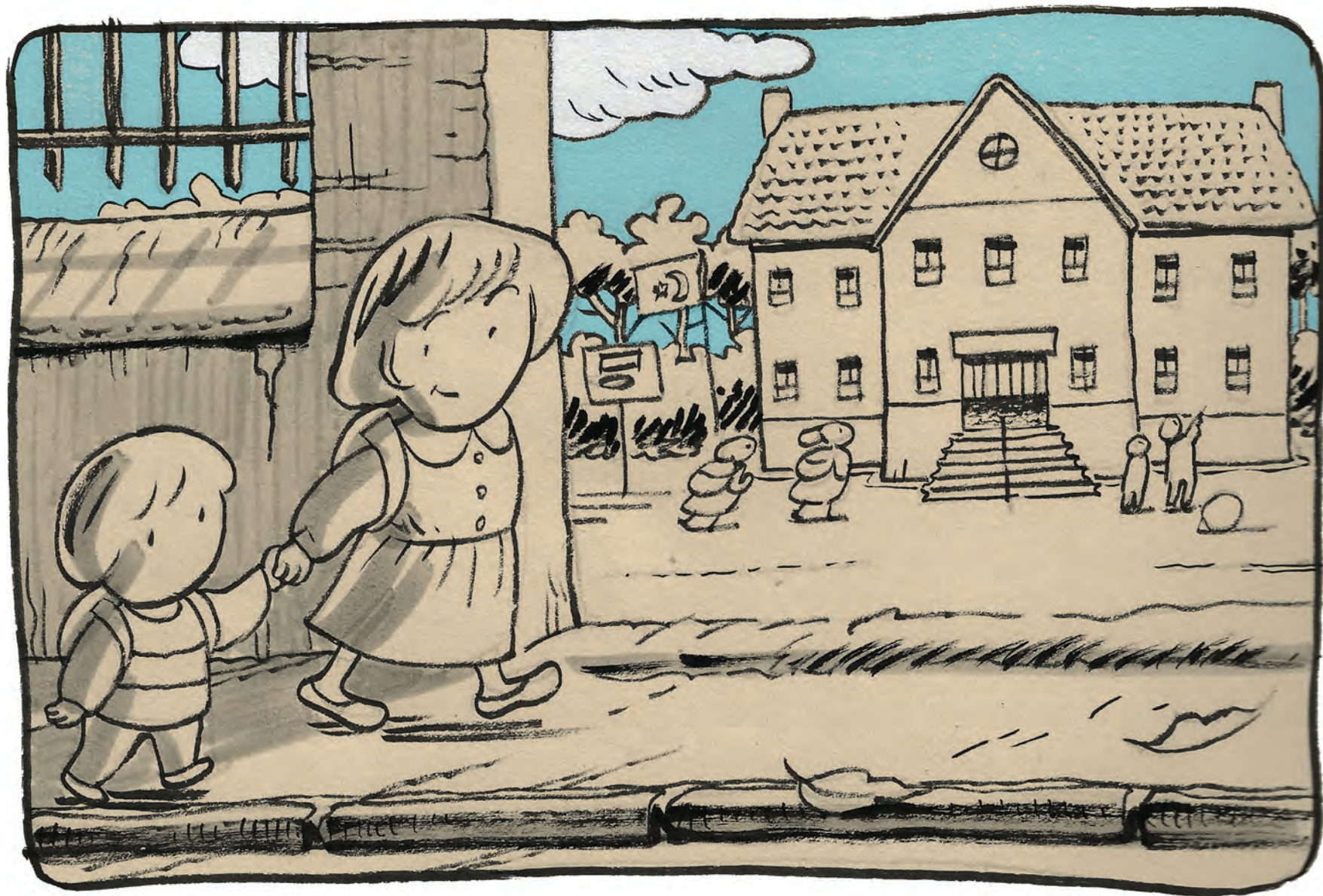
Korkut Öztekin 1976 yılında, İzmir’de doğdu. 2002 yılında, Bilkent Üniversitesi, Grafik Tasarım bölümünü bitirdi. 2006 senesinde Markom-Leoburnet’in Koska firması için çizdirdiği basın ilanları serisi ile kristal elma ödülü kazandı. Öztekin, Grafik Tasarım dergisinde editör ve başyazar olarak çalıştı. 2012’de yazdığı doktora tezinden uyarlanan Manga Bir Kültürel Direniş Aracı adlı eseri önce D.E.Ü G.S.E. yayınlarından daha sonra İletişim yayınlarından basıldı. Serbest çizer olarak çizgi roman sanatıyla uğraştı, bazı edebi eserler için kapak ve illüstrasyonlar üretti. Osmanlı Anadolu’su kırsalında geçen hayalet öykülerinin toplandığı, Türk çizgi roman serisi Deli Gücük ‘teki çalışmalarıyla tanındı. Ünlü İngiliz ressam, yönetmen ve yazar Clive Barker’ın Hellraiser: The Dark Watch serisinde çalıştı. Amerikalı senarist ve çizgi romancı Frank Miller’in 1993’de MGM stüdyoları için kaleme aldığı ve sinemaya uyarlanmayan RoboCop 3 filminin senaryosundan, yazar Steven Grant’ın adapte ettiği RoboCop: Last Stand adlı grafik romanda baş çizer olarak çalıştı. Yeni Zelandalı insan hakları avukatı Brent Williams’in kaleme aldığı aynı zamanda grafik roman formatındaki Ormandan Çıkış Depresyon ve Kaygıyı Aşmak’ı resimledi. Bu eser A.B.D.’deki I.B.P.A. Benjamin Franklin ödülleri kapsamında 2018’in en iyi kişisel yardım kitabı dalında gümüş madalyaya layık görüldüğü. Resimlediği eserler, İngilizce, Fransızca, Türkçe, Almanca ve İspanyolca gibi dillere çevrilen Korkut Öztekin, şu an Dokuz Eylül Üniversitesi, Güzel Sanatlar Fakültesi, Grafik bölümünde öğretim üyesi olarak görev yapmaktadır.

Ülkemizin çok güzel şehirlerinden birinde Ali ve Elif adında iki kardeş yaşırmış.

Masmavi gökyüzünün altında, denizinde vapurlar, yelkenliler, martılar, olan bir şehirmiş burası. Balıkçılar oltalarını denize atıp nasiplerini beklermiş. Çocuklar denizi köpürten vapurlardan simitlerle martıları beslermiş. Bu güzel şehrin sokaklarını akasyalar, palmiyeler ve dut ağaçları süslermiş.

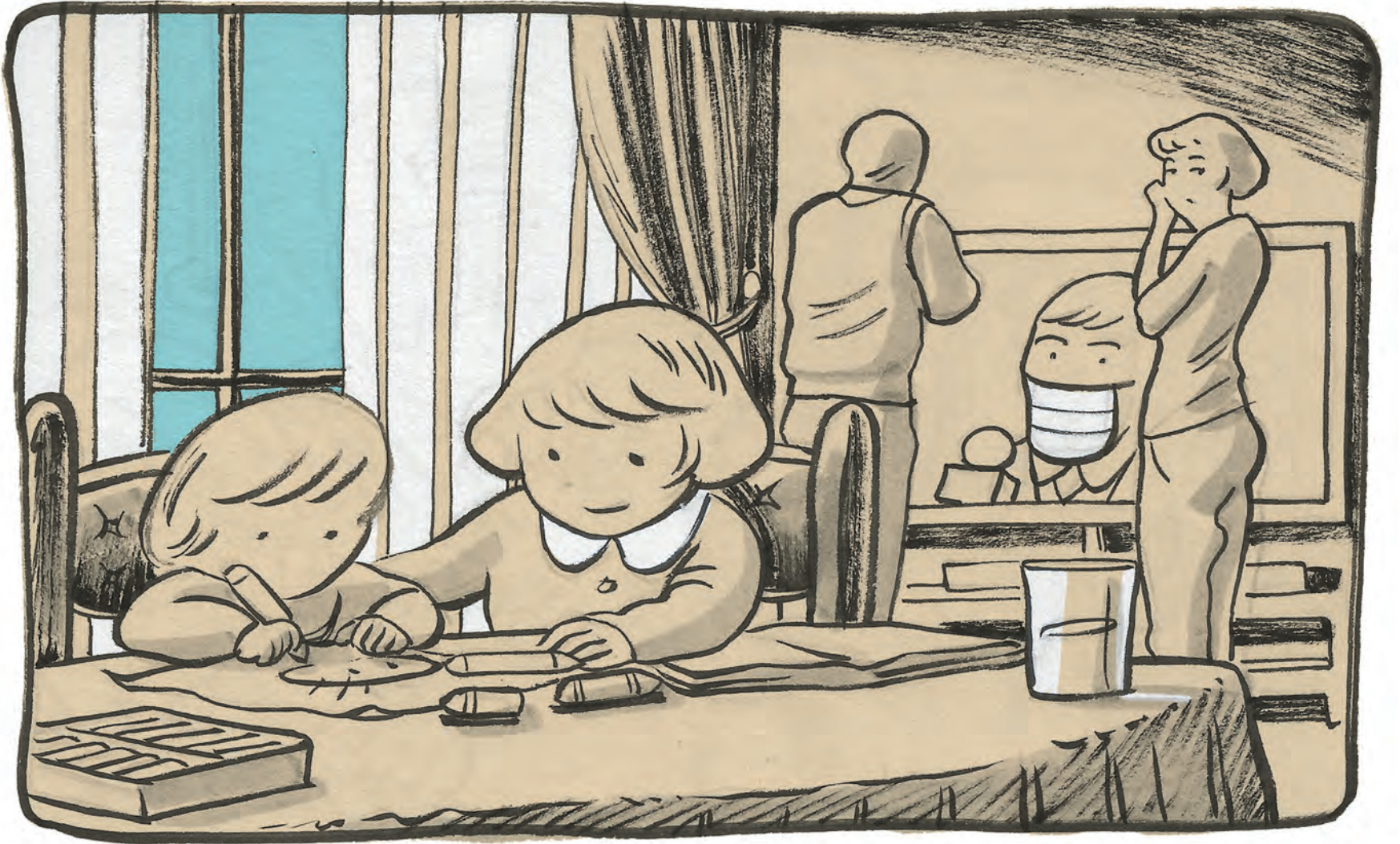
Bahçeleri begonviller mora, pembeye boyarmış.

Ali 5, ablası Elif 8 yaşındaymış. İki de okula gidiyorlarmış. Okullarını, arkadaşlarını, öğretmenlerini çok seviyorlarmış. Her sabah güneş henüz doğmadan uyanır, sağlıklı bir kahvaltı yaparlarmış. Okulda yeni bilgiler öğrenir, güzel kitaplar okurlarmış. Okullar çocuklarla şenmiş. Akşam yemekte, tüm gün yaşadıklarını büyük bir heyecanla anlatır, ertesi günü sabırsızlıkla beklerlarmış.

Günlerden bir gün farklı bir sabaha uyanmışlar.

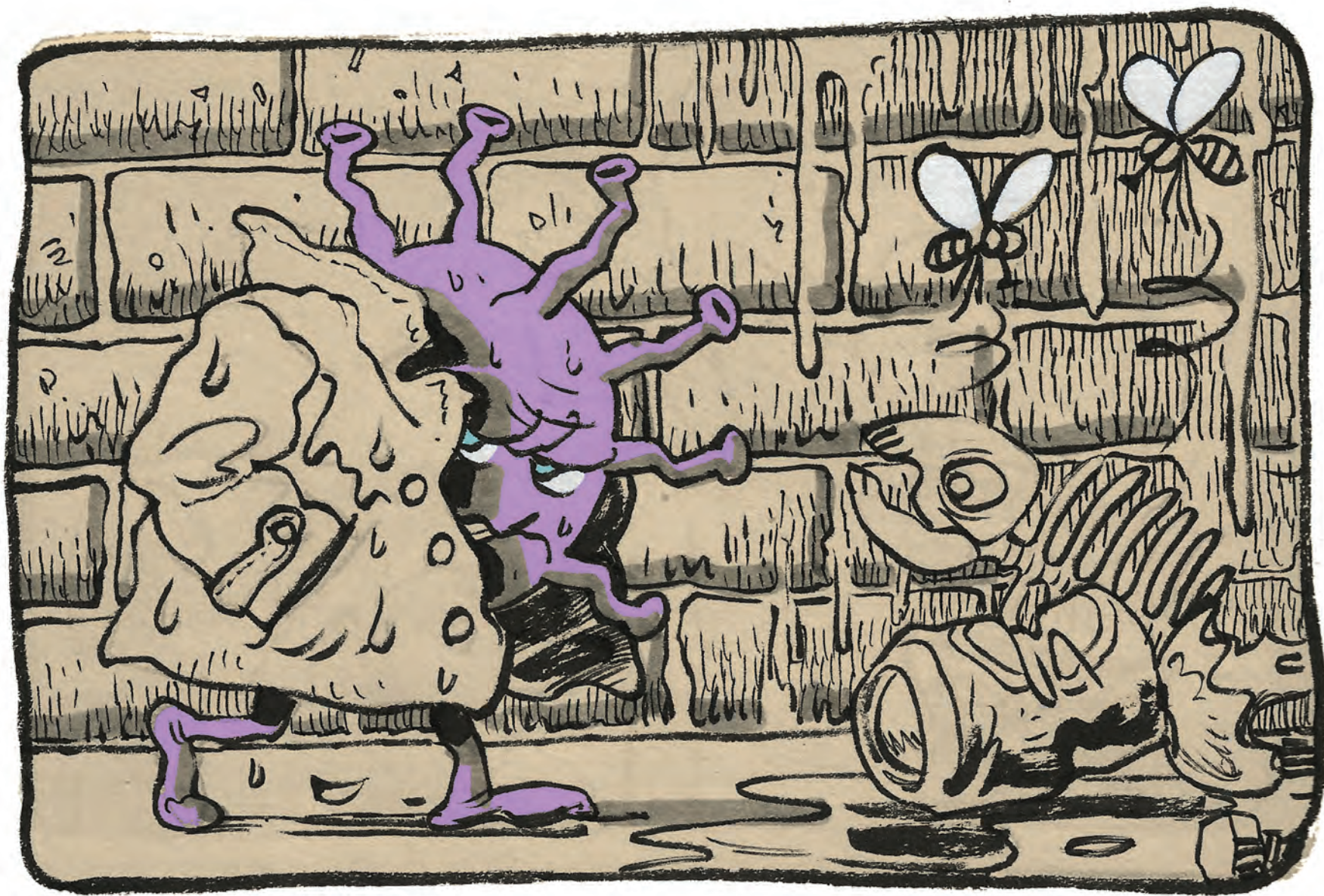
Anne ve babaları o gün ve bir süre okula gidemeyeceklerini söylemişler.

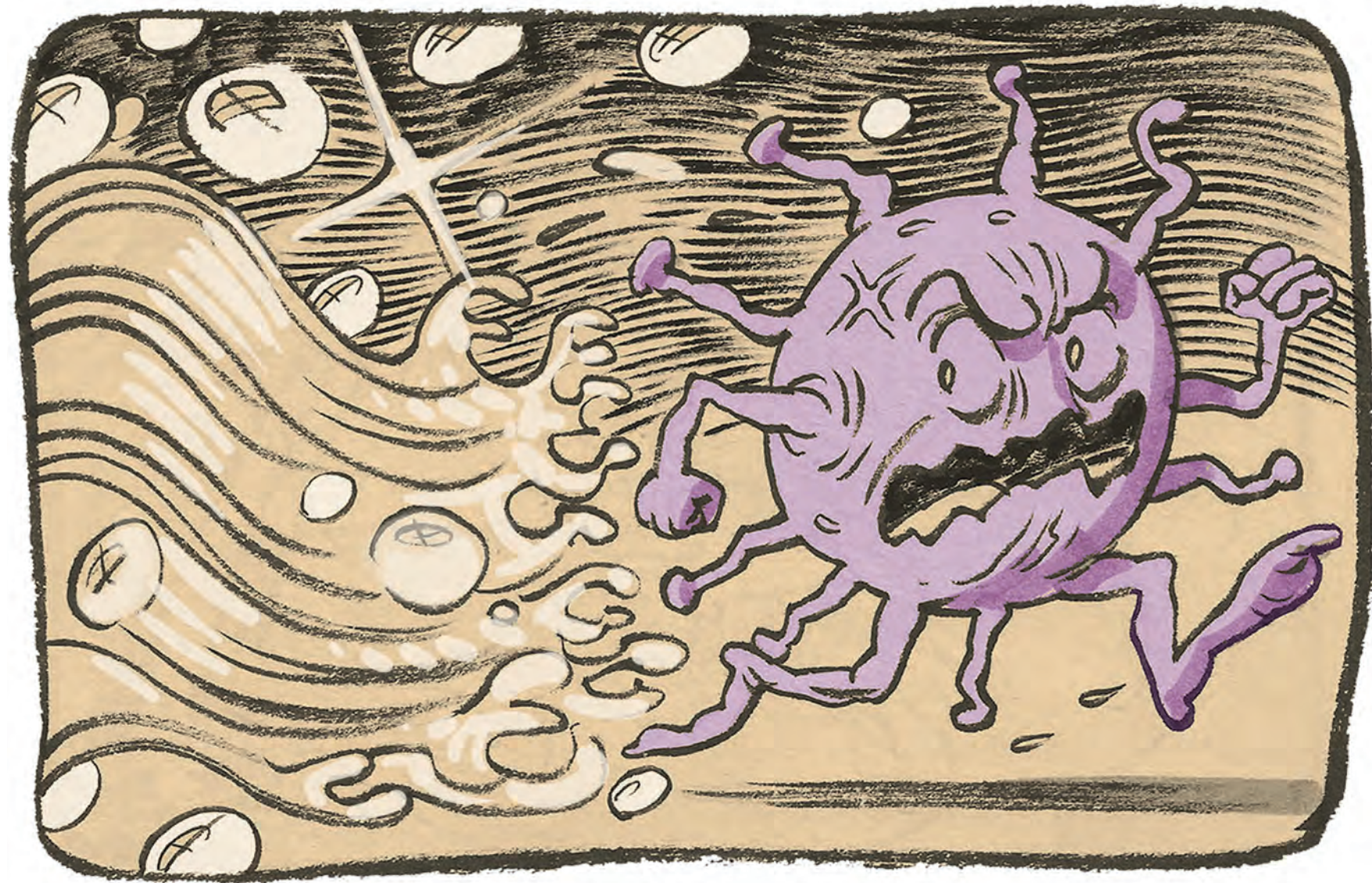

Ateşı çıkan, öksüren ve hapşıran büyükler olduğunu söylemişler. Dışarıda tehlikeli küçük bir virüsün gezdiğini anlatmışlar. Bu süreçte eğitimlerine tüm arkadaşları gibi evden devam ettireceklerini anlatmışlar.

Bu tehlikeli küçük virüsün adı Koronavirüsmüş.
Koronavirüs gözle görülemeyecek kadar küçücük
ve yağlı bir top gibiymiş. Yusuvarlak tostoparlak
bir göbeği, ahtapot kollarındaki gibi vantuzları
varmış. Yusuvarlak, tostoparlak göbeğinin içinde bir
takım şifreler saklarmış. Ve bu şifreleri elden ele
dolaştırırmış.

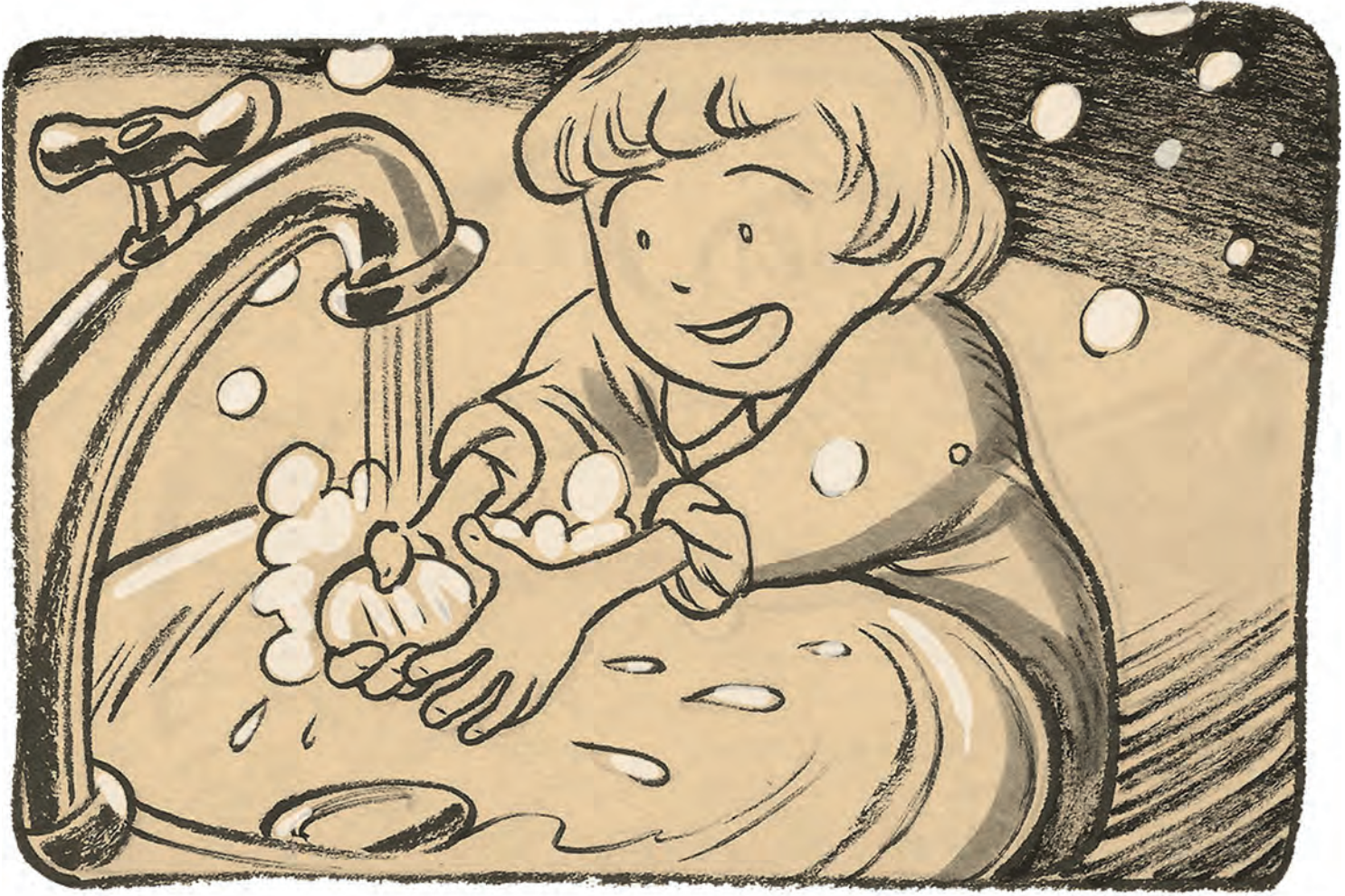
Bu küçük virüsçük yağla kaplı bir ceket giyermiş.
O yüzden de sabunu köpüğü hiç sevmezmiş.

Eller sabunla yıkanınca, köpükler yağlı ceketini eritirmiş. Ceketini kaybedince kendisi de puf diye yok olup gidermiş. O yüzden sabun en büyük düşmanıymış bu virüsçüğün. Bir de şarkıları pek sevmezmiş. Hele köpüklerin içinde söylenen “mutlu yıllar” şarkısına hiç dayanamazmış.

Eller köpük köpük iki defa söylenen mutlu yıllar şarkısı bu virüsçüğü abrakadabra ile puf ! yok edermiş.

“İyi ki doğdun Elif, iyi ki doğdun Elif, iyi ki doğdun, iyi ki doğdun
mutlu yıllar sana, İyi ki doğdun Elif, iyi ki doğdun Elif, iyi ki doğdun,
iyi ki doğdun mutlu yıllar sana... Abrakadabra Pufffff”

“İyi ki doğdun Ali, İyi ki doğdun Ali, iyi ki doğdun, iyi ki doğdun
mutlu yıllar sana, İyi ki doğdun Ali, İyi ki doğdun Ali, iyi ki doğdun,
iyi ki doğdun mutlu yıllar sana... Abrakadabra Puffffff”

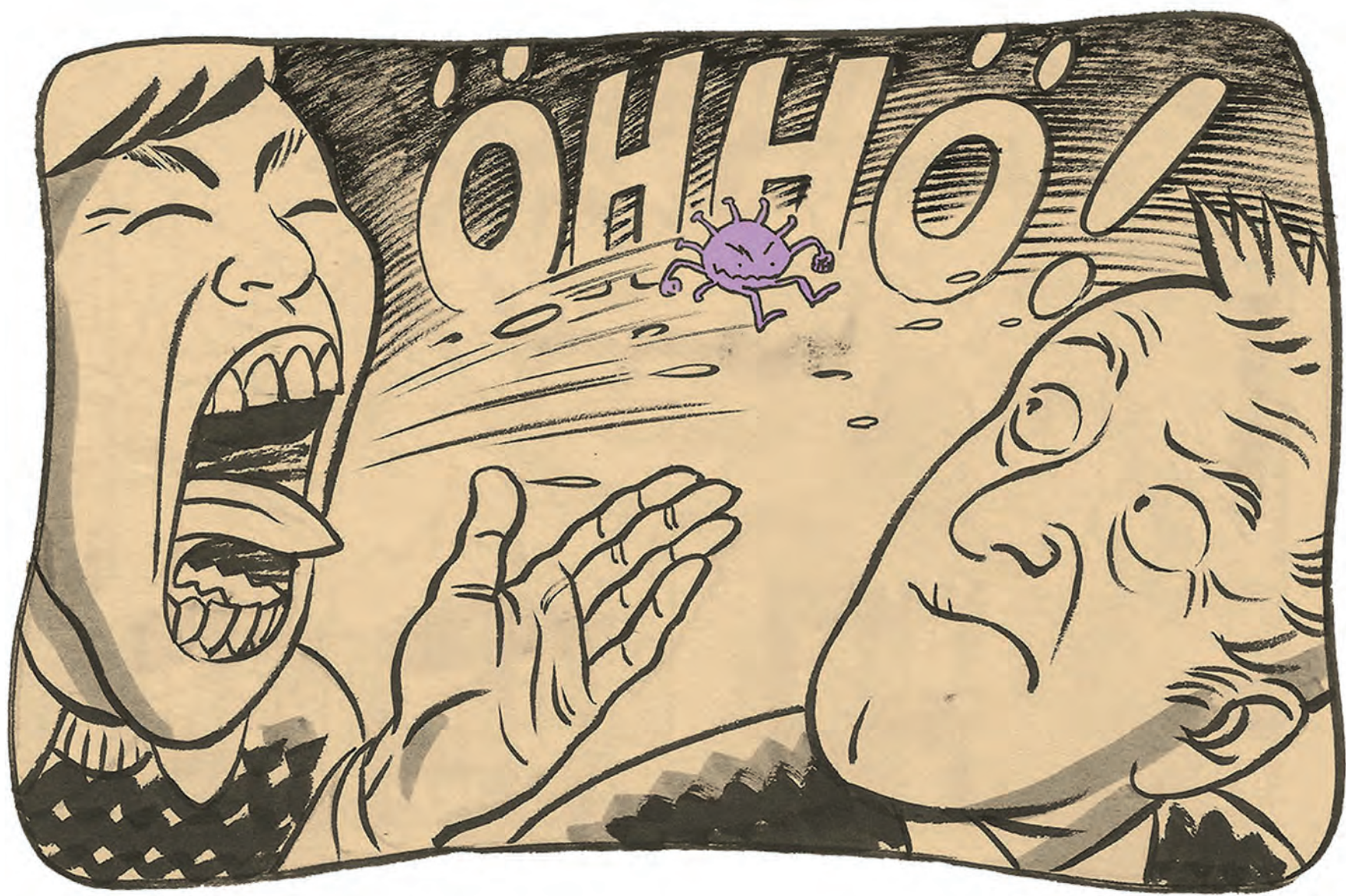
Yaşamak için bir insana ihtiyacı varmış.

İnsanları elden ele dolaşır sonra da elinden tutunduğu insanın ağzından veya burnundan girmeye çalışırmış.

Girerse ateş, öksürük, hapşırık yaparmış.

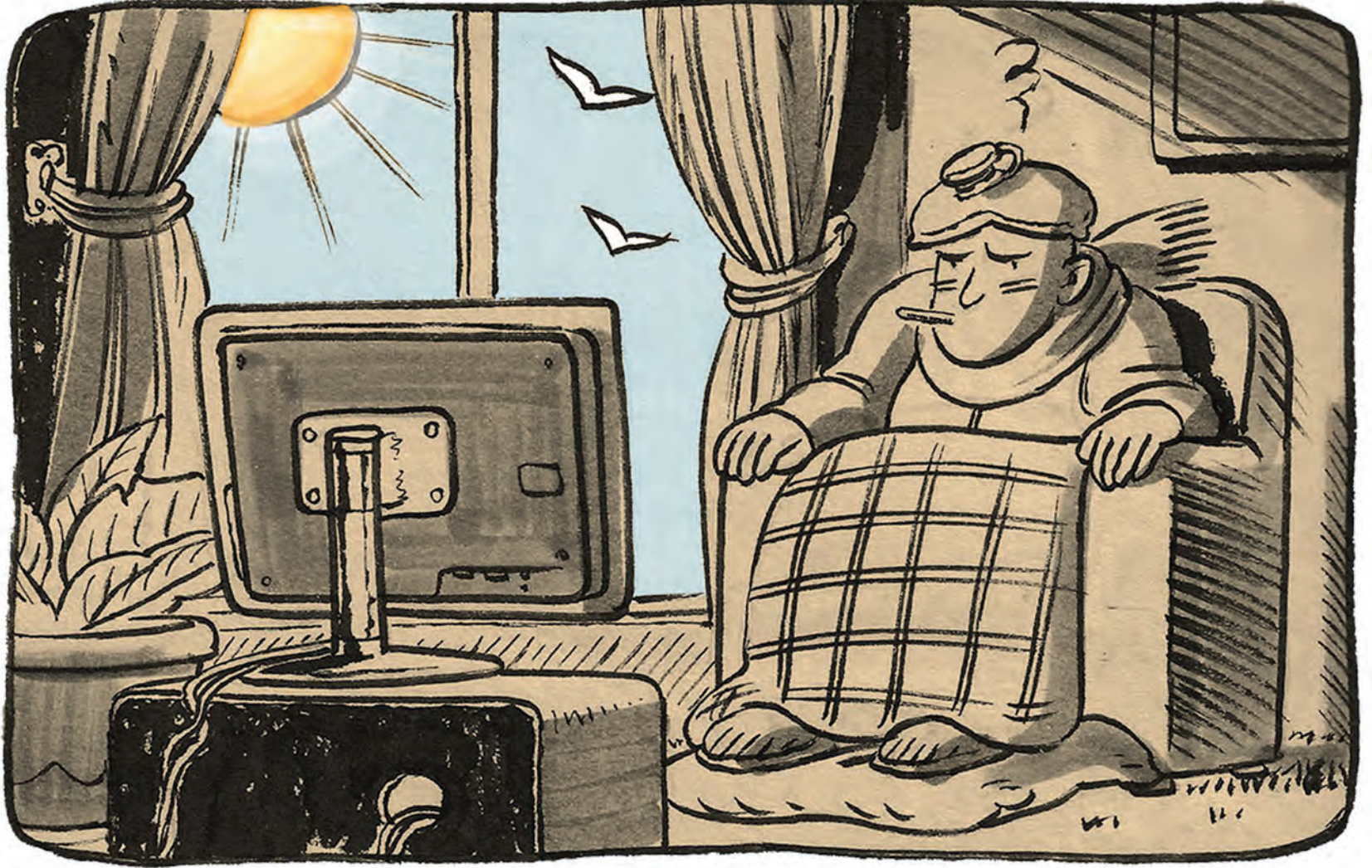
Bu virüsçük, bir insana geçmeyi başarinca bir başkasına da atlamak için can atarmış. En uzun atlamayı da hapşırtarak yaparmış.

Birisini hapşırtınca hoooppp başka birisine.
Oradan oraya gezer durumuş. Herkesle tanışmak,
her yeri gezmek gibi istekleri varmış.

Kendisi küçücükmuş ama marifetleri büyükleri
bile hasta edecek kadar çokmuş.

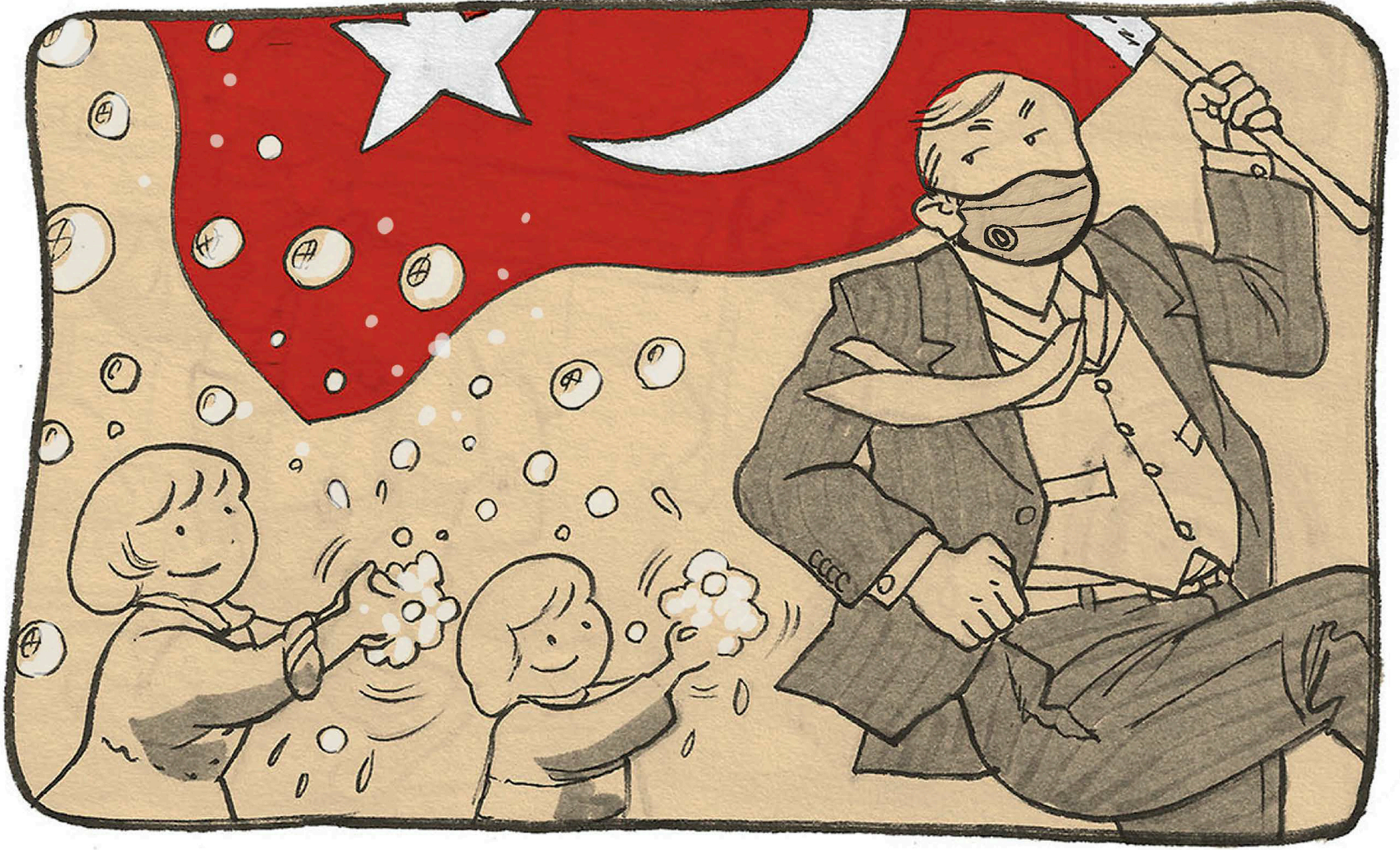
İnsanlar, birer birer ateşlenmeye, öksürmeye, evlere kapanmaya başlayınca,

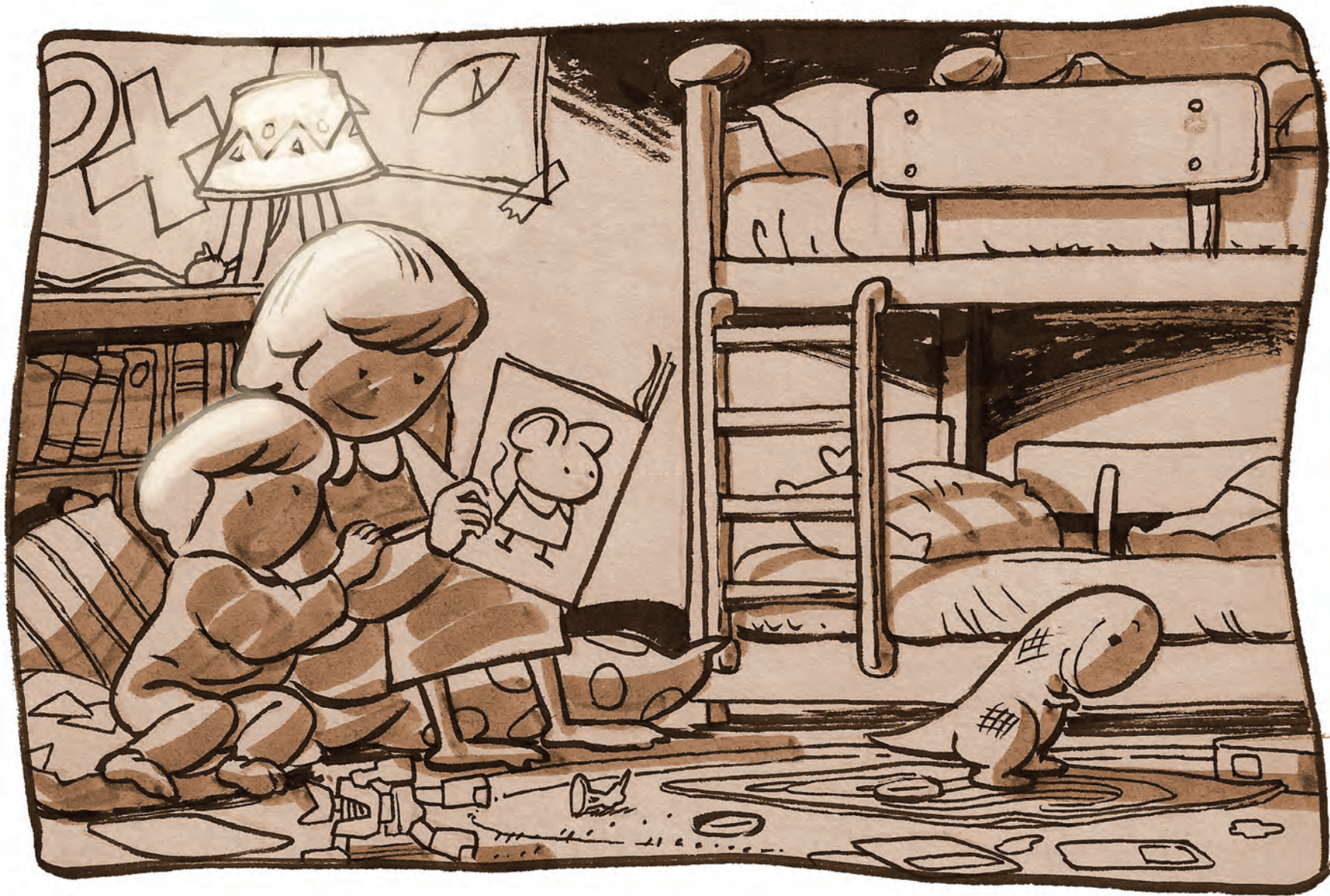
bu yusyuvarlak tostoparlak, vantuzlu kolları yağlı ceketi olan virüsçükten kurtulmanın yollarını aramaya başlamışlar.

Bulmuşlar da...

Demiřtik ya sabun, köpük, şarkı sevmez diye. Herkes ellerini köpürte köpürte iyi ki doğdun şarkısını iki defa söyleyerek yıkamaya başlamış.

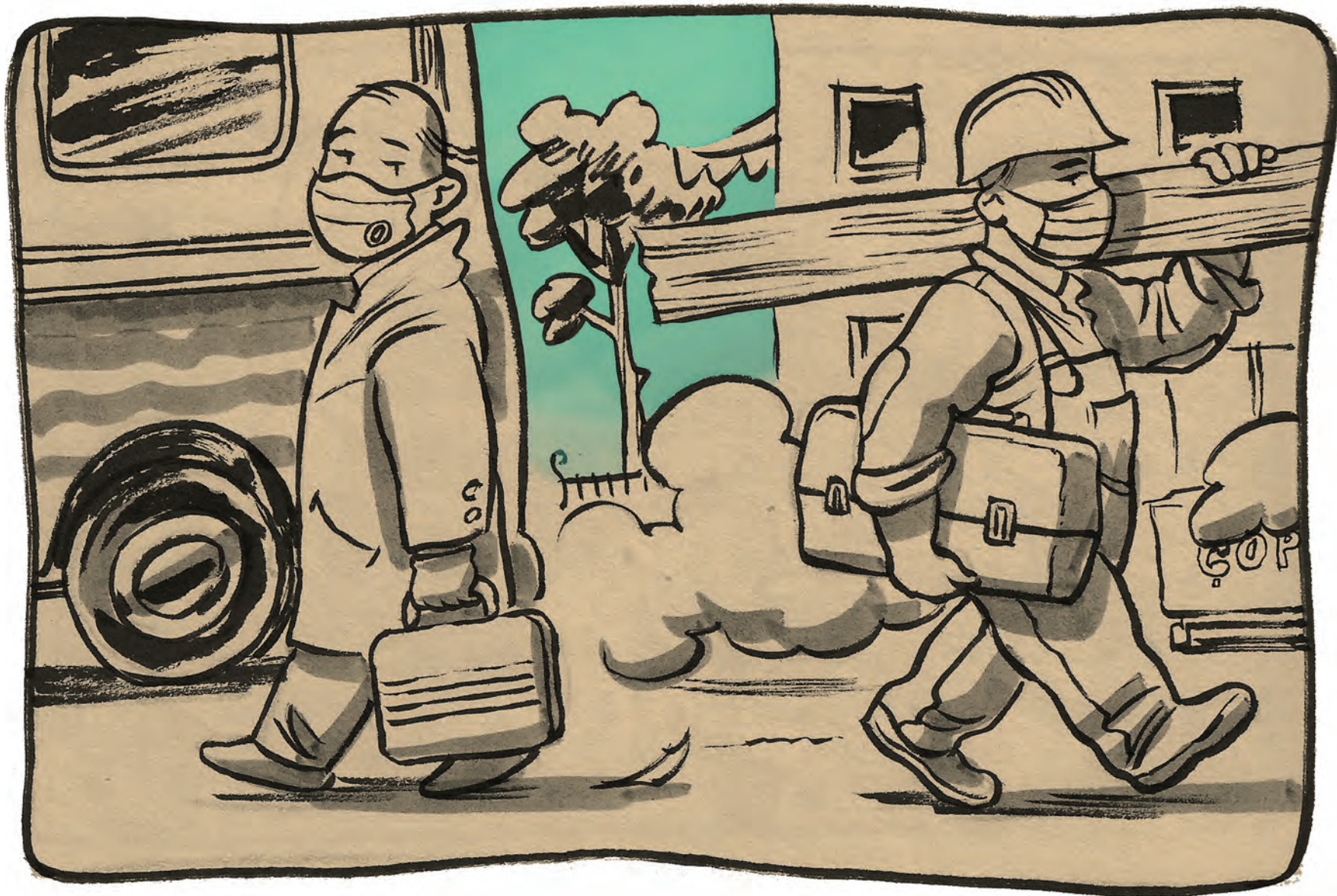
Anneler, babalar, çocuklar, dedeler, nineler, öğretmenler, okul müdürleri herkes ellerini köpürte köpürte bu eğlenceye katılmış.

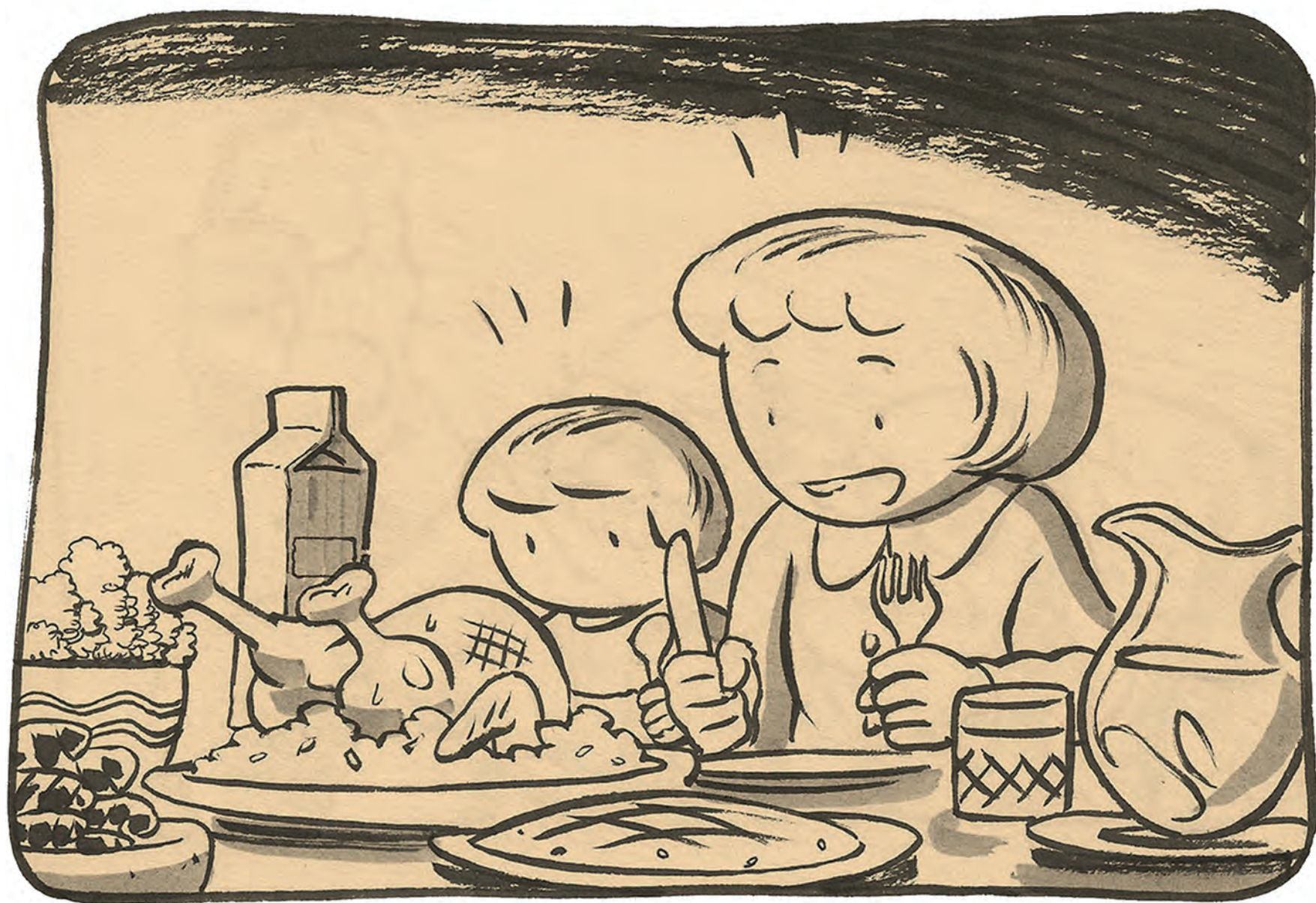
Herkes çocukların söylediği şarkıyı ve sihirli “iyi ki doğdun” kelimelerini söylemeyi çabucak öğrenmiş.

Okullar, iş yerleri bir süre tatil olmuş. Olmuş ki bu virüsçük hapşırarak bir insandan diğerine geçmesin.

Herkes evinde güvenle kalınca hiç kimse hapşurmuyormuş.

Dışarıda olmak zorunda olan insanlar maske takmaya başlamışlar. Böylece hapşurukla uçan kaçan virüs bir diğeri insanın ağızından burnundan girecek yer bulamayıp maskeye yapışıp sonra da düşüyormuş.

Ali, Elif ve diğerk çocuklar ve yetişkinler evlerinde bir süre daha kalmaya devam edeceklermiş. Her gün uzun uzun, güzel güzel uyku uyuyacaklarmış. Sağlıklı beslenip köfte, tavuk, balık, yumurta, fasulye, nohut, mercimek, bulgur pilavı yiyeceklermiş. Sebzelerden brokoli, ıspanak, pırasa, karnabahar en güçlü kalkan olmuş. Yoğurt, peynir, süt, kefir, ayran destek kuvvetmiş. Meyvalardan ayva, elma, portakal, muz, kivi, çilek vitamin deposuymuş.

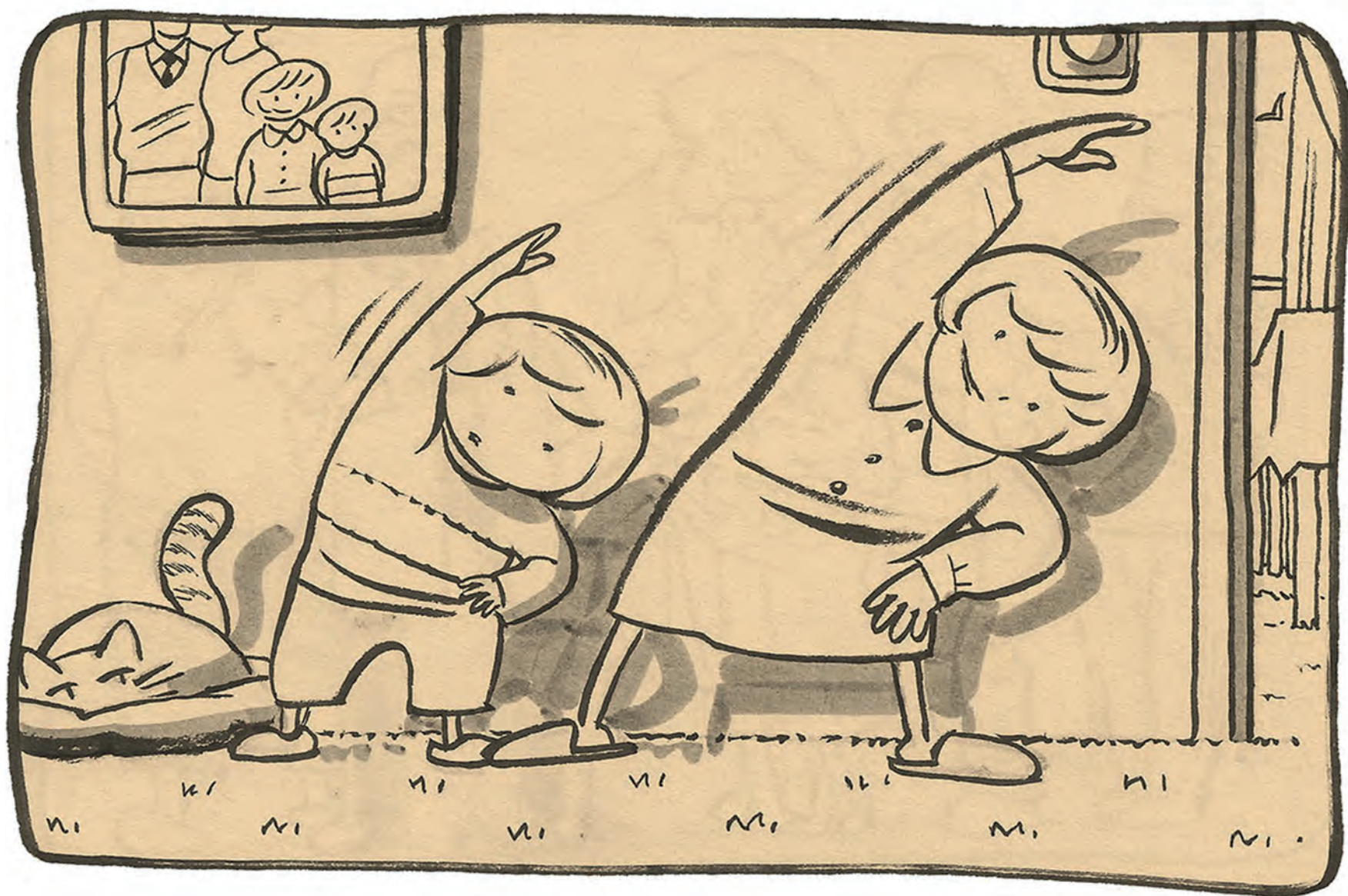
Ve en önemlisi tertemiz suları lıkır lıkır içeceklermiş.

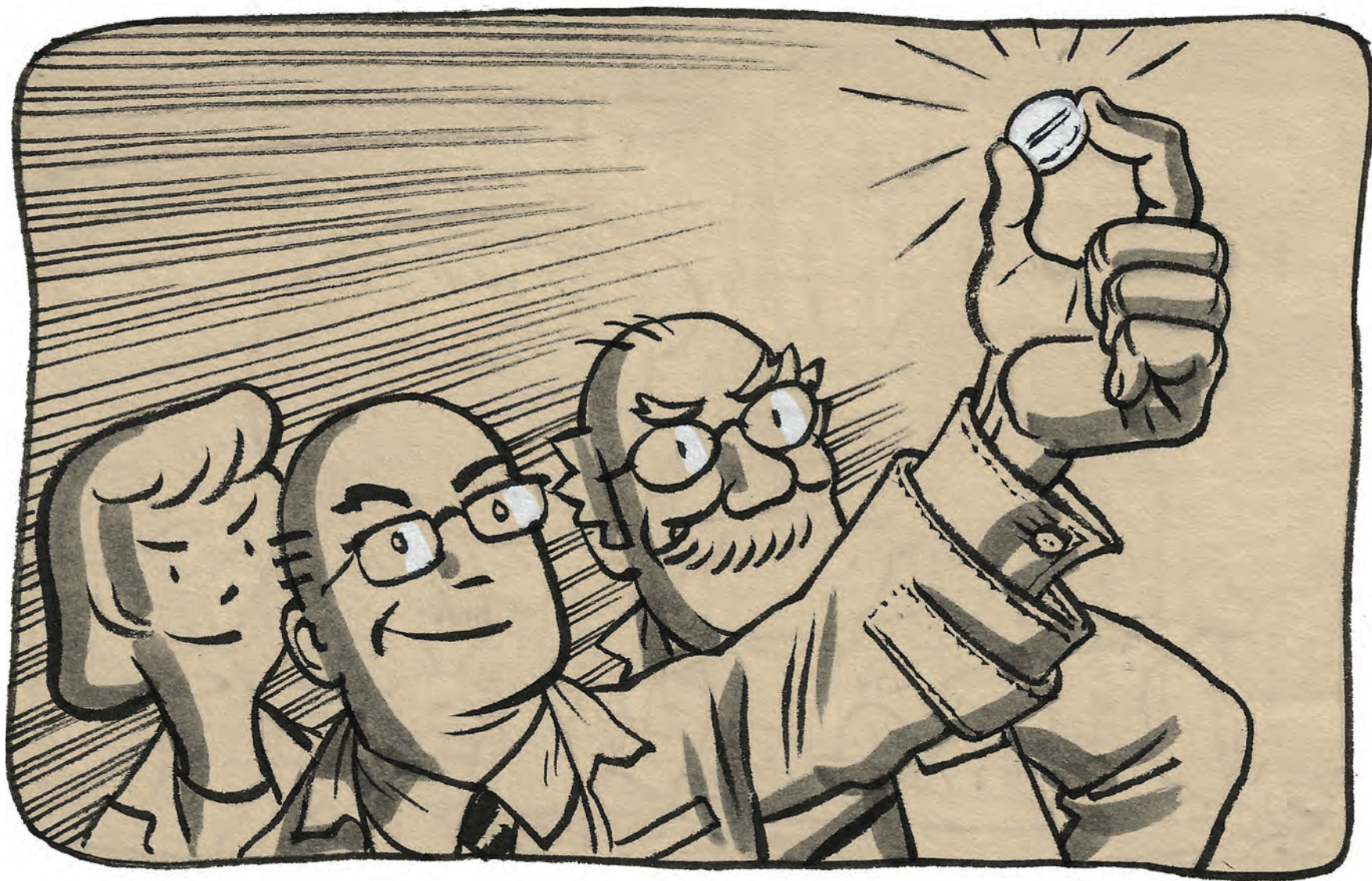
Evde güzel kitaplar okumuşlar, oyunlar oynamışlar.
Ev havalandıkça ilkbaharın mis kokulu temiz havası
dolmuş içeriye.

Evin içinde egzersiz yapmışlar.

Çocuklar bütün bunları yaparak ta büyüyüp
güçleneceklermiş. Virüsçük bunu yapan çocukların
yanına bile uğrayamamış. Gelse bile bu kadar güçlü
çocuklarla baş edemeyeceğini anlamış.

Çünkü çocuklar virüsçüğü gönderecek sihirli şarkıyı
elleri köpüklüyken iki defa söylüyorlarmış.

Bu virüsçüğün hapşurttuğu, öksürttüğü insanlara ne mi olmuş?

Bilim insanları ilaçlar geliştirmişler ve tüm sağlık çalışanları, doktorlar, hemşireler, hasta bakıcılar hep birlikte bu hastalanan insanların tedavisini yapıp, onları iyileştirmişler.

Ali ve Elif'in anneleri de bir doktormuş. Diğer tüm doktorlar gibi o virüsçüğü yok edecek çok güzel yollar bulmuş. Maskerini takıp hasta olanlarla ilgilenmiş ve onları da iyi edip çocuklarına kavuşturmuş.

Tüm bilim insanları, doktorlar, sağlık çalışanları ve hemşireler süper kahramanlarmış.

Tıpkı Elif'in, Ali'nin ve bu şekilde çalışan çocukların anne ve babaları gibi...

